

نقش رایزن‌های کشاورزی در رونق تجارت غذا

عدم هماهنگی میان تولیدکنندگان و صادرکنندگان، نبود نهادهای نظارتی و کنترلی دقیق و یکپارچه در حوزه صادرات محصولات کشاورزی، نبود استانداردهای سلامت مواد غذایی که منجر به کاهش سهم تجارت ما در بازارهای جهانی شده است، عدم توجه به مسائل بازاریابی در سطح بین‌الملل، عدم وجود زیرساخت‌های کافی و مناسب به جهت فراوری محصولات خام کشاورزی به جهت افزایش ارزش تجاری و افزایش تقاضا در بازارهای جهانی، کمبود تحقیقات کاربردی در حوزه صادرات محصولات کشاورزی و بازاریابی محصول از جمله مشکلاتی است که صنعت کشاورزی ایران با آن مواجه است. ۴۷در کنار تمام بسترسازی‌های مورد نیاز برای توسعه کشاورزی، حمایت‌های دولتی و توسعه مراودات اقتصادی و سیاسی، وجود رایزن‌های کشاورزی از طریق کنسولگری‌ها به عنوان متخصص علمی-تحقیقاتی ضروری است. ۴۷امروزه بسیاری از کشورهای دنیا نظیر هلند، چین، ترکیه و ... در سفارتخانه‌های خود در سایر کشورها، رایزن کشاورزی دارند. خدماتی که یک رایزن کشاورزی به عنوان مشاور در سایر کشورها دنیا، برای توسعه و بهبود بخش کشاورزی کشور مبدأ انجام می‌دهد از اهمیت بالایی برخوردار است.

در مقدمه این پژوهش آمده است:

امروزه مسائل کشورها دیگر تنها به درون مرزها محدود نمی‌شود. مرزهای فیزیکی سال‌هاست که به واسطه پیشرفت تکنولوژی، انقلاب صنعتی و توسعه‌یافتگی کشورهای غربی شکسته شده و عصر تازه‌ای را در روابط کشورها در تمامی زمینه‌های سیاسی، فرهنگی، تجاری، اقتصادی و اجتماعی به وجود آورده است. مسائل و مشکلات کشورها در یک دنیای واحد به نوعی با یکدیگر در ارتباط بوده و لذا نیازمند توجه و بررسی دقیق کارشناسان در زمینه بین‌المللی و اجرای متعهدانه سیاست‌های مصوب در جهت اصلاح و رفع مشکلات در سطح جهانی است؛ مسائلی مانند فقر، گرسنگی، بیماری‌های همه‌گیر، آلودگی آب و هوا، تغییرات اقلیمی، جنگ و ... لازم به ذکر است که توسعه کشورها نقش قابل توجه و مهمی در پیش‌برد سیاست‌های اجرایی حکومت‌ها دارد.

تا کنون تعریف واحدی برای توسعه اقتصادی ارائه نشده است، اما بیشتر نظریه پردازان توسعه اقتصادی را فرآیندی می‌دانند که موجب ایجاد تغییرات اقتصادی و اجتماعی چه از لحاظ کمی و چه از لحاظ کیفی می‌شود و این تغییر می‌تواند منجر به رشد کمی اقتصادی گردد و به عبارتی تولید ملی را افزایش دهد. همچنین آمارتیا سن مفهوم تازه‌تری را برای توسعه عنوان می‌کند: توسعه را می‌توان فرآیندی دانست که موجب گسترش آزادی‌هایی خواهد شد که مردم از آن نفع می‌برند. توسعه باید منجر به از بین رفتن موانعی شود که آزادی‌های انسان را محدود می‌کنند. موانعی چون فقر، نبود فرصت‌های اقتصادی و محرومیت‌های اجتماعی نهادینه شده، و بطور کلی محرومیت از زیرساخت‌های دستیابی به حقوق اولیه انسان‌ها برای زیستن.

ارتقا و رشد کیفیت زندگی مردم، گسترش ثروت و در نتیجه رفاه اجتماعی، بهبود وضعیت مادی و معنوی مردم، رشد اقتصادی و از بین بردن فقر در جامعه و دستیابی به نتایج پایدار و دراز مدت در بهبود زندگی همه دهک‌های درآمدی از جمله اهداف مشترک تمامی تعاریف توسعه هستند. همانطور که مشخص است، یکی از اهداف توسعه، از بین بردن گرسنگی، بدست آوردن امنیت غذایی، بهبود تغذیه و ترویج کشاورزی پایدار است.

کشاورزی نقش بسیار مهمی در تقویت اقتصاد بخش روستایی در کشورهای در حال توسعه دارد. بدین معنا که اشتغال بخش روستایی منحصر به انجام کار کشاورزی به عنوان خودکارفرمایی و دیگری انجام فعالیت‌های کشاورزی برای یک کارفرما است. هر رویکردی در جهت تقویت اشتغال بخش روستایی و به طور خاص بخش کشاورزی، نیازمند ارتقا زیرساخت‌های لازم جهت ایجاد آمادگی برای توسعه آن است. توسعه بخش کشاورزی در عصری که به دلیل دستکاری‌های انسان و صنعتی شدن جوامع با کاهش و نابودی منابع طبیعی که به دنبال تغییرات اقلیمی در سراسر جهان در حال وقوع است، مواجه هستند از اهمیت بالایی برخوردار است. تداوم حیات بشر در گرو حفاظت از منابع زیست محیطی و در عین حال تأمین نیاز غذایی بشر، است.

برای مطالعه و دریافت متن کامل این مقاله، روی لینک زیر کلیک کنید.